

[Arbejdsministeren]

kommune om en indsats i den tredje af de fire arbejdsløshedsøer.

Og det hænger måske sammen med, at fru Ritt Bjerregaard, der er valgt på Fyn, er i gang med at samle Socialdemokraterne fra dette amt om en indsats i den fjerde af de fire arbejdsløshedsøer. Ærlig talt, er det lokalpolitiske socialdemokratiske stemmefiskeri ikke alt for åbenlyst?

Når man vender sig til selve forslagene, ser man, at der er tale om en meget detaljeret indgriben i et bestemt lokalområdes erhvervsstruktur med den hensigt at skabe positiv særbehandling på en lang række felter: trafik, uddannelse, miljø, ny teknologi, landbrug, turisme, til fordel for udvalgte dele af landet på bekostning af det øvrige land. Jeg går da ud fra, at de mange forslag koster penge, og at det er skatteyderne i resten af Danmark, der skal finansiere disse særordninger, også skatteyderne i de lige så belastede områder, nemlig Københavns Kommune og Fyns Amt.

Nu må man ikke misforstå det, jeg siger, på den måde, at jeg ikke skulle anse de erhvervs- og beskæftigelsesmæssige problemer i Storstrøms og Nordjyllands Amter for alvorlige. Det gør jeg, og jeg er ganske klar over, at den ellers positive beskæftigelsesudvikling, som under denne regering har præget også disse to amter, i den senere tid er blev sat tilbage i forbindelse med indskrænkningerne på nogle få betydningsfulde virksomheder, nærmere bestemt Nakskov Værft og Ålborg Værft.

Jeg har i den anledning ved flere lejligheder besøgt de to områder – det samme har industriministeren – for at vi i regeringen kunne danne os et førstehåndsindtryk af problemerne og for, at vi kunne drøfte tingene med de ansvarlige på stedet: repræsentanter for kommuner og amter, erhvervsorganisationer, arbejdsgiverorganisationer, lønmodtagerorganisationer, uddannelsesinstitutioner samt Arbejdsministeriets lokale led, Arbejdsformidlingen og specialarbejderskolerne. Vi har drøftet med dem alle, hvad der kan gøres inden for de rammer, der er til rådighed for alle områder, der kommer i denne situation. Vi fører tilsvarende drøftelser i andre områder, der er ramt af arbejdsløsheden, Fyns Amt og Københavns Amt.

Vi har og vi kunne godt for hvert af områderne lave en lang liste over de aktiviteter,

som er sat i gang, og som områderne er bekendt med, men det vil jeg undlade med at gå i detaljer om, i hvert fald i denne runde. Jeg synes ærlig talt, at Folketinget skulle undlade at realitetsbehandle så lokalt inspirerede forslag, der efter min bedste overbevisning er et rent valgkampoplæg. Som sådan kommer de alt for tidligt, for der er længe til valget, og derfor er det alt for tidligt at gennemføre det utilslørede stemmefiskeri, der her er tale om.

Vi vil gerne gøre en indsats for disse områder, vi vil også gerne gøre en indsats for andre områder, der bliver ramt af arbejdsløshed, men vi mener ikke, det er en hensigtsmæssig form, at man på den måde fører lokalpolitik i Folketinget, og vi skal derfor afvise forslagene.

Erenbjerg (S):

Indledningsvis vil jeg gerne sige til arbejdsministeren, at disse to forslag ikke skal tages som udtryk for stemmefiskeri. Det er ikke lige i Storstrøms Amt og i Nordjyllands Amt, Socialdemokratiet har mest behov for at fiske stemmer. Baggrunden for forslagene er en helt anden.

Baggrunden for fremsættelsen af de foreliggende beslutningsforslag er naturligvis den katastrofale beskæftigessituation, der generelt præger de to amter eller dele deraf. Nogle arbejdsløsheds-kasser i disse to amter kan opvise ledighedstal på over 40 pct. af medlemmerne, og det er ikke mindst kvinderne, der er ramt katastrofalt i de to amter. Det har selvfølgelig medført, at en depression har grebet netop disse to landsdele, der vil udvikle sig mere og mere og betyde en stadig stigende fraflytning fra landsdelene, hvis der ikke gribes hurtigt og effektivt ind med forsøg på at fremme erhvervsudviklingen i områderne.

Det er at føje spot til skade, når de to landsdeles beboere skal konfronteres med udtalelser fra såkaldt politisk hold om, at nu gælder det bare om at smøge ærmerne op og komme i gang, og skal konfronteres med, at det relativt lave dagpengebeløb til arbejdsløse i sig selv skulle være et incitament til at finde et arbejde.

I den forbindelse glemmer de ikke, at man fra samme politiske hold den ene gang efter den anden understreger, at det går ufattelig